

WANDELINGEN DOOR MONTMARTRE MET SCHILDERKIST EN TEEKENBOEK,

□ □ □ DOOR EDUARD HOUBOLT □ □ □

I.

IN het hart van Parijs, de machtige metropolis, waar de levenskracht bruist en trilt als in de aderen van een sterk dier, ligt hóóg boven de huizenzee, ópgeheven uit de woeling van het wereldstad-leven, een stil oud dorp. Een serene, blanke koepelkerk domineert waardig over de schilderachtige omgeving: het heilig hart, ontstegen aan den poel van menschelijke zonde en leed, gevat in een sublieme reliekschrijn, wiens spitsen den hemel schijnen te raken....

Een warnet van steegjes en trappen voert naar den top; en dáár, waar de verrassende landelijkheid nog niet door de meedoogenlooze, moderne huizenbouw is aangevreten, rijst men geleidelijk langs allerlei liefelijke tuintjes en straatjes naar boven, terwijl het hijgend stadsrumoer langzaam onder u wegzinkt en oplost in een monotonen dreunzang, die het stadje op den berg omgeeft als een kokende oceaan.

Montmartre!

Ik weet waaraan de meeste menschen, zelfs Parijzenaars, denken, bij 't hooren van dien naam; aan de luidruchtige tingel-tangels van de Place Pigalle en de Boulevard de Clichy, aan de Moulin Rouge, Folies-Bergères, Rat-mort, en al die kermis-achtige vermakelijkheden die, vóóral voor den vreemdeling „Parijs” beteekenen, en die te bezoeken, hij zich tot een p l i c h t rekent, wil hij over het eeuwige centrum van beschaving kunnen meepraten.

Hoe bedriegelijk is die voorstelling! Wat ééns Fransche geestkracht en kunstzin voor de oogen der verbaasde wereld uit den grond had getooverd: een kunstenaarscentrum, welks faits et gestes door alle beschaafde landen werd aangestaard en nagevolgd; de „Butte”, waar het superieure Gallische esprit, zich dartelend en vonken-spattend uitleefde, word sedert l a n g, door goocheme, op vreemdelingen-geld beluste exploitanten, ingenomen en is even geestloos en banaal geworden als al dergelijke „attractie's” over de geheele wereld.

Wat dáár gebeurt is niet Fransch. Dat is Parijs niet!

Amerika en Engeland hebben er hun tenten opgeslagen; „dancings” „tea-rooms” en meer quasi-cosmopolitische gelegenheden, bieden een